



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 356/2016**  
**13.04.2016. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. И.С., поднетом против правноснажног решења Основног суда у Петровцу на Млави Кв бр. 16/16 од 03.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 13.04.2016. године, једногласно је донео

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., адв. И.С., поднет против правноснажног решења Основног суда у Петровцу на Млави Кв бр. 16/16 од 03.02.2016. године.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави 80-Кпп бр. 1/16 од 22.01.2016. године према окривљеном Д.С. продужен је притвор одређен решењем судије за претходни поступак Кпп бр. 8/15 од 25.12.2015. године, који се окривљеном рачуна од 23.12.2015. године, од 14,30 часова, када је лишен слободе, тако да исти по том решењу окривљеном може трајати најдуже још 30 дана, а по основу члана 498. ст. 1. и 2. у вези члана 211. став 1. тач. 2) и 3) ЗКП.

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави Кв бр. 16/16 од 03.02.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.С. изјављена против решења Основног суда у Петровцу на Млави Кпп бр. 1/16 од 22.01.2016. године.

Против правноснажног решења Основног суда у Петровцу на Млави Кв бр. 16/16 од 03.02.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.С., адв. И.С., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1), 2) и 3) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд утврди да је побијаним решењем повређен

закон на штету окривљеног и на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП укине у целости побијано решење и предмет врати првостепену суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., адв. И.С. Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 486. став 1. и члана 487. Законика о кривичном поступку, размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног окривљеног Д.С., адв. И.С., у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП, која пописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење истог, прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), или због примене „неуставног закона“ (тачка 2) или због повреде или ускраћивања људског права и слободе (тачка 3), с тим да се у случају из члана 485. став 1. тач. 2) и 3) ЗКП мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног Д.С., као разлог подношења захтева означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, при чему само формално означава наведене повреде, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, али не конкретизује у чему се ове повреде састоје, већ само наводи у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП „да се ради о незаконитим доказима“ док у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, не опредељује у чему се ова повреда материјално-правне природе састоји.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП) делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано одредбом члана 489. став 1. ЗКП, што значи да суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико разлози и повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој се повреди закона ради.

С тога је Врховни касациони суд имајући напред наведено у виду нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1 ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП нема законом прописан садржај, те је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Надаље, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног правноснажно решење се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, наводима да је изрека решења противречна сама себи и разлозима решења, а разлози решења противречни изреци, те да је закључак првостепеног суда о задржавању окривљеног у притвору, заснован на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, а из којих разлога подношење захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП окривљеном и браниоцу није дозвољено, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу сходно одредби члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. у вези са чланом 484. ЗКП, те члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,  
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,  
Невенка Важић, с.р.